

New York Timesi bestsellerite autor

SHARON SALA

Romaan

SÜNKJAS LAIN

New York Timesi bestsellerite autor

SHARON

SALA

SÜNKJAS

LAINÉ

Inglise keelest tõlkinud Ester Eggert

ERSEN

Originaali tiitel:
Sharon Sala
Dark Water Rising
2019

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

Kaane kujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Ester Eggert
Toimetanud Anneli Sihvart
Korrektuuri lugenud Inna Viires

Copyright © 2019 by Sharon Sala
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN, 2019.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

D09369019
ISBN 978-9949-82-468-7

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

Elu annab harva võimaluse heastada kunagist kohutavat viga, aga kui nii juhtub, siis mõistad kohe, et sul on meeletult vedanud.

See raamat räägib teisest võimalusest ja igavesest armastusest.

Ma tean, mis tunne see on. Olen seda kogenud. Isegi nüüd, kolmteist aastat pärast tema surma, hoiab ta armastus mind raskel ajal tasakaalus ja täidab mu südame kurbadel päevadel, sest igavene armastus ei sure kunagi.

Pühendan selle raamatu teise võimaluse armastajatele, kes olid vaprad ja proovisid uuesti.

Üks

Lahutatud.

Ainuüksi selle sõna kõla pani Haley Quaidi üle keha värisema ja kui Sam talle kohtusaalist väljudes käe ulatas, nõjatus naine tema vastu nagu eelmiselgi nädalal, mil nad matsid oma poja.

Robbie võitles leukeemiaga rohkem kui kolm aastat, enne kui haigus viimaks taandus. Siis tuli see aga tagasi ja viimane ravi-võimalus ei toimunud. Robbie teadis, mis teda ees ootab, juba enne, kui ta vanemad seda mõistsid. Ta oli võitlemisest väsinud. Ta tahtis loobuda. Ta palus, et ema ja isa viiksid ta koju surema, ja nii nad toimisedki.

Järgneva kolme nädala vältel muutus nende poeg järjest nõrgemaks ja Haley järjest tugevamaks ja vihasemaks. Ta vihkas jumalat. Ta vihkas iseennast. Ja ta ei suutnud vaadata Sami poole, nägemata temas Robbiet. Kui Robbie sündis, ütlesid inimesed, et Sam Quaid on ennast klooninud, ja mida suuremaks Robbie kasvas, seda selgemaks sarnasus muutus.

Needsamad mustad juuksed ja sinised silmad. Sama kühm lõual. Samad eelistused ja vastumeelsused toidu osas. Nüüd, mil Robbiet enam ei olnud, oli see kõik Haley jaoks nagu löök vastu vahtimist. Ta juba teadis, et ei suuda enam kunagi vaadata Sami poole, nägemata temas poega ja see valu näis talumatut. Raev andis talle jõudu

toimetulekuks füüsilise kurnatusega kalli poja eest hoolitsemisel ja temaga hüvasti jätmisel, aga seejärel moondus raev meeleheitlikuks leinaks – mis üksnes võimendus iga kord, kui ta Sami poole vaatas.

Ta nõudis lahutust spontaanse reaktsioonina, et vaigistada lein ja omandada kontroll oma laguneva elu üle näiliselt ainsal võimalikul moel. Tema lahendus oli hullumeelne, aga Haley silmis pidi Sami mahajätmine leevendama tema kaotusevalu.

Sam oli šokeeritud. Ta oli just poja kaotanud ja nüüd tahtis naine lahutust? See oli ajuvaba. Ta muudkui anus, et Haley meelt muudaks, kuid Haley ei suutnud näha kaugemale kõikehõlmavast vajadusest kõik haihtuma panna.

Robbie suri mõne hetkega. Haley oli korraks lahkunud, et telefonile vastata, kui kuulis Sami karjatust ja meest tema nime hüüdnas. Ta jooksis tagasi, aga oli juba liiga hilja. Ta ei hoidnud poega sel hetkel oma embuses. Ta isegi ei puudutanud teda ja nüüd oli poeg läinud.

Kuidas sai nii juhtuda?

Haley oli üheksateist tundi poja ilmaletoomiseks pingutanud ja nüüd lahkus ta poeg siit ilmast tema juuresolekuta, jättes endast maha terve eluaja jagu valu. Haley mäletas üksnes Sami käsi enda ümber ja seejärel läks kõik mustaks.

Päevad möödusid, nad valmistusid poega viimsele teele saatma. Lahutuse päev kohtumajas saabus enne, kui lilled haua nartsida jõudsid. Robbiet ei olnud enam ja nende abielu suri koos temaga.

Nüüd oli ka see läbi.

Haley kurgus põletas, kui Sam ta kohtusaalist välja juhatas. Ta tahtis nutta, aga pisaraid ei olnud. Ta oli kõik pisarad kulutanud, vaadates, kuidas Robbie kirst hauda langetati.

Haley oli katki nii südamest kui ka hingest ja Sam Quaid ei olnud võlur. Ta oli kaotanud poja ja nüüd ka oma naise.

Päike paistis neile otse silma, kui nad väljusid Dallase maakonna kohtumajast ja peatusid trepil. Sam kuulis, kuidas Haley sügavalt sisse hingas, ning seejärel vaatas naine talle otsa – pikalt ja põhjalikult. Ta oli sellest juba nädalaid hoidunud.

Haley nägi mehe pisaraid. Tema oli süüdi. Seejärel raputas Sam pead, justkui rabatult, ja tõmbas Haley oma embusesse.

Sam värises.

Haley oli ka selles süüdi.

Haley pidi midagi ütlema. Aga mida? Sami valu oli tema süü.

Enne kui Haley reageerida jõudis, vabastas Sam ta oma embusest ja surus midagi naise pihku.

„Kui sa mind iial vajad, mis tahes põhjusel, siis helista sellele numbrile. Sa oled ainus naine, keda ma ealeski armastanud olen, ja see kuradi paber sinu käekotis ei muuda midagi. Ma olen alati sinu jaoks olemas, Haley.“

Haley surus visiitkaardi sõrmede vahele ja jälgis, kuidas Sam eemaldus. Mehe sammud olid aeglased, kuid vahemaa kasvades muutusid need kiiremaks. Seejärel pööras Sam ümber nurga ja kadus.

Haley silmitses visiitkaarti.

„Samuel Quaid – eradetektiiv.“ Telefoninumber seisis tema firma nime all.

Nüüd hoomas Haley reaalsust.

Sam oli läinud.

„Mida ma küll teinud olen?“

Houston, Texas – kolm aastat hiljem

Haley Quaid valmistus parajasti tööle minema, kui tema telefon piiksus. Ta heitis pilgu telefonile, taipas, et tegemist oli ilmaennustuse rakenduse teatega, ja kortsutas kulmu. Uudised ei olnud head.

Troopiline torm Gladys liikus endiselt Houstoni poole ja Haley oli mures. Tegemist oleks tema esimese orkaaniga pärast linna kolimist ja kui samaks päevaks poleks olnud määratud Lawrence'i

perekonna maja kliendipäeva, siis ei oleks ta isegi kontorisse läinud. Ent ta teenis elatist majade müügis ja Richardsite perekond oli huvitatud hiiglaslikust äärmiselt kallist kinnisvarast Houstoni lääneosas. Nad olid tormist teadlikud, aga tahtsid kindlasti just täna majaga tutvuda. Potentsiaalse ostja olemasolul oli Haley alati valmis tööle asuma. Ta saatis kontorisse sõnumi teatega, et suundub kliendi palvel otse müügis olevasse majja, ning tuletas endale ühtlasi meelde, et kliendikohtumisele tuleb kaasa osta pool tosinat mustikasaiakest. Päris toit köögis muutis majapidamise alati kodusemaks ja ta tahtis, et see müük õnnestuks.

Kiire pilk tumeneva taeva suunas pani ta kergelt värisema, aga tal olid autos vihmavari ja keep valmis. Nii haaraski ta käekoti ja eelmisel öhtul pakitud esmatarvetega spordikoti ning astus uksest välja.

Linnas oli liiklus alati tihe, aga Haley oli ummikutes manööverdumises kogenud. Ta tegi peatuse lähedal asuvas pagaripoes, ostis mustikasaiaakesed ja võttis suuna Houstoni lääneserva, korrates endamisi peamisi fakte maja kohta.

Pooltel teel möödus ta avariipaigast – tohutul maanteel oli see liigagi levinud vaatepilt. Ta nägi, kuidas päästjad tõmbasid tagaistmelt välja noore poisi. Poiss nuttis. Haleyle meenus kohe Robbie ja ta pööras pilgu kõrvale.

„Jumal õnnistagu kõiki hädalisi,“ lausus ta endamisi ja krigistas hambaid, justkui esitades maailmale väljakutse talle uuesti haiget teha.

Ta paisutas poja kaotusega kaasnenud valu, kaotades ka Sami, ja nüüd pidi ta seda koormat kandma. Inimliku tunde taastamiseks kulus kuus kuud psühholoogi juures ja alles siis jõudis tõeline valu kohale. Ta pidi seisma silmitsi tõsiasjaga, et oli Sami lahkumises ise süüdi, ja õppima selle otsusega edasi elama. Tal ei olnud julgust mehele helistada ja öelda, et on meelt muutnud. Ühtlasi ei olnud tal õrna aimugi, kas Sam oli ehk eluga edasi läinud ja juba uues suhtes. Haley lahenduseks oli sukelduda pea ees uude ametisse ja saada edukaks maakleriks. Just sellised päevad tagasid talle koha firma töötajate esikümnes.

Ta heitis uuesti pilgu taevasse, põrnitsedes ookeani kohal laiutavaid kaugeid tormipilvi. Tal oli küllalt aega klientidega kohtumiseks ja koju tagasi jõudmiseks.

Paari minuti pärast keeras ta maanteelt maha ja sisenes linnassa, kus müüdav maja asus. Thornwood meeldis talle. Lummavad kodud ja kauni viimistlusega aiad viitasid siin elavatele äärmiselt rikastele inimestele.

Kui ta viimaks auto maja ette parkis, oli tema nägu naerul. Tegemist oli rabava valge kahekordse kodusõjaeelse eramuga, mida palistasid neli massiivset sammast terve fassaadi ulatuses ja punastest kividest laotud teerada viis sõidutee servast otse üle muru esiukse juurde.

Maja poole sammudes täheldas ta, et omanikud ei olnud isegi üritanud maja tormikindlaks teha. Hoone rahalist väärtust arvestades oli tema arvates tegemist rumala tegematajätmisega.

Ta võttis käekotist võtme, haaras spordikoti ja koogikarbi kaasa ning suundus ukse juurde. Kõik süsteemid olid sisse lülitatud. Kaasa arvatud valvesüsteem, mille ta sisenedes kiiresti välja lülitas. Ta viis asjad kööki, võttis spordikotist väikese klaastaldriku ja sättis saiakesed taldrikule, lisades sinna kõrvale mõned salvrätikud.

Eelmisel korral sama maja näidates jättis ta külmikusse kuus veepudelit ja täheldas nüüd rõõmuga, et need olid endiselt alles. Ta võttis pudelid välja ja asetaski salvrätikute kõrvale. Seejärel tegi ta alumisel korrusel kiire kontrollringi ja pani kõik tuled põlema.

Järgmiseks suundus ta ülakorrusele ja lülitas ka seal tuled sisse. Kui kõik viimaks klientide vastuvõtmiseks valmis oli, sammus ta alakorrusele, võttis Richardsite saabumist oodates akna ääres istet ja asus e-kirju lugema.

Ta vastas kahele kirjale, tegi kolm kõnet ja avas siis kohaliku uudisteportaali. Esiküljel oli uudis Ameerika vanglateenistuse bussi avariist ja põlema süttimisest eelmisel õhtul. Kaks bussi olnud föderaalvanglasse transporditavat vangi pääsesid puhkenud kaoses põgenema ja olid endiselt redus. Üks valvur oli surnud ja teine eluks ajaks vigane.